

Také je na tomto místě vhodné poznamenat, že provzdušněný beton, u něhož se dobrá mrazuvzdornost předpokládala, byl pro experiment zvolen záměrně. Cílem bylo ověřit, zda se budou lišit výsledky dosažené na zkušebních tělesech z forem a výsledky získané z jádrových vývrtů. V rámci projektu ovšem autoři v experimentálních pracích pokračují i s neprovzdušněným betonem, u něhož se naopak vysoká mrazuvzdornost nepředpokládá. Výsledkem by mělo být zjištění, jaký typ zkušební tělesa a uspořádání zkoušky vykáže nejvyšší „citlivost“, tedy v jakém případě bude dosaženo nejvýraznějšího poklesu sledované vlastnosti po F-T cyklech.

Závěr

Na základě výsledků provedeného experimentu lze konstatovat, že výsledné hodnoty zkoušky mrazuvzdornosti betonu mohou být ovlivněny způsobem výroby zkušebních těles. Zkušební tělesa vyrobená pomocí forem dosahují

lepších výsledků mrazuvzdornosti než tělesa odebraná z konstrukce, přestože se jedná o stejný beton.

Zkušební tělesa z konstrukce nelze připravit jinak než pomocí jádrového vrtání a kotoučového řezání, což s sebou nevyhnutelně nese riziko vzniku mikrotrhlín v betonu zkušebních těles. Navíc je povrch zkušebních těles tvořen řezem s obnaženým kamenivem. Tyto faktory, spolu s jiným způsobem zranění betonu v konstrukci než v laboratoři, mohou výsledek zkoušky mrazuvzdornosti negativně ovlivnit. Při hodnocení mrazuvzdornosti betonu ve stávající konstrukci je proto vhodné brát na tuto skutečnost zřetel.

Závěrem nezbyvá než odborné veřejnosti navrhnout ke zvážení, zda by nebylo vhodné začlenit možnost zkoušet zkušební tělesa odebraná z konstrukcí i do českých předpisů, minimálně prostřednictvím technických pravidel ČBS, stejně jako tomu je v případě zmíněné ASTM. Tím by odborníci dali nám, prostým zkušební-

kům a diagnostickým průzkumníkům, do rukou mocnou zbraň v boji za komplexnější a kvalitnější hodnocení stávajících konstrukcí.

Příspěvek vznikl za podpory projektu GAČR č. 19-22708S „Nové přístupy k predikci trvanlivosti provzdušněného betonu prostřednictvím zjišťování obsahu a rozložení vzduchových pórů a mrazuvzdornosti“.

Ing. Dalibor Kocáb, Ph.D.
Fakulta stavební VUT
Ústav stavebního zkušebnictví
dalibor.kocab@vutbr.cz

doc. Ing. Tomáš Vymazal, Ph.D.
Fakulta stavební VUT
Ústav stavebního zkušebnictví
tomas.vymazal@vutbr.cz

Ing. Oldřich Žalud
Betotech, s. r. o.
oldrich.zalud@betotech.cz

Ing. Martin Alexa
Fakulta stavební VUT
Ústav stavebního zkušebnictví
martin.alex@vutbr.cz

Ing. Martin Lišovský
Fakulta stavební VUT
Ústav stavebního zkušebnictví
martin.lisovsky@vutbr.cz

BETONIA: DOM DLA KAŻDEGO

Píše se rok 1975. Doktorand Stanislav získal družstevní byt v deseti-podlažním panelovém domě na předměstí Krakova. Ještě než dcerka, která se v něm narodí, půjde do školy, radost z bytu vyprchá. Stanislav a především jeho žena by sídliště rádi opustili, ale cesta odtud neexistuje. Na pozadí historie konkrétních rodin se odvíjí poutavé příběhy sídlišť v desítkách měst Evropy a jednom městě americkém. Publikace s poznámkovým aparátem, bohatým jmenovým rejstříkem a úctyhodnou bib-

liografií není klasikou odbornou publikací. Její autorka Beata Chomętowska dává nahlédnout do každodennosti sídlišť opředěných zajímavými a silnými příběhy formou esejů. Ty pokrývají historii prefabrikace bytových domů od konce 30. let ve Francii přes vývoj typových soustav v NDR, boj o autorskou tvorbu v Polsku, sociální výstavbu v NSR, Velké Británii a Spojených státech až do současnosti, resp. porevolučního opouštění sídlišť kvůli vytouženému vlastnímu bydlení... v satelitu. Dvaceti šesti kapitolami se prolínají rozhovory s převážně polskými projektanty sídlišť či úryvky sídlištní poezie i prózy polských, britských i německých autorů, popř. odkazy na ně. V příběhu západoberlínského sídliště Gropiusstadt, které těží ze slavného jména, ale s Waltrem Gropiem nemá mnoho společného, je tak jako známější než samotný Gropius představena Christine F., protagonistka a autorka knihy My, děti ze stanice Zoo. Betonía je určena širokému spektru čtenářů, ukazuje jak autentické zkušenosti ze země s vývojem podobným českému, tak cen-

ný vhled do západoevropského či amerického přístupu. Na rozdíl od tuzemských publikací, dosud převážně odborných a věnujících se výhradně českému prostoru, má Betonía daleko širší záběr a přináší množství zahraničních reálií. Pro badatele je přínosem zpracování velkého objemu polské literatury, publicistiky i orální historie k tématu zprůměrněného stavebnictví. Pro odbornou veřejnost může být zajímavý třeba detailní vhled do historie Pruitt-Igoue, americké verze „zářícího města“, jehož kompletní demolice roku 1972 byla vnímána jako konec modernismu. Sedmdesát osm barevných a čtyři černobílé fotografie Krzysztofa Skłodowského ukazují vymyté barvy zateplených fasád v kontrastu s překvapivou tvarovou pestrostí původních řešení německých a britských paneláků s příznačnými keramickými obklady nebo několika autorských polských věžových bytových domů z režného betonu.

Ing. arch. Hana Řepková

Beata Chomętowska absolvovala Ekonomickou univerzitu v Krakově se specializací na evropská studia a Hogeschool Brabant v nizozemské Bredě. Je polská novinářka, spisovatelka, společenská aktivistka a předsedkyně kulturního spolku Stacja Muranów. Je autorkou knih Stacja Muranów, Lachert i Szanajca: Architekti awantgardy a dalších.

autorka: Beata Chomętowska
jazyk: polština
fotografie: Krzysztof Skłodowski
nakladatelství: Wydawnictwo czarne sp. z o.o. (czarne.com.pl)
vydání první: 2018, vydání druhé: 17. 2. 2021
počet stránek: 560
formát: 155 × 237 mm, pevná vazba
ISBN: 978-83-8049-675-0